

(המשך מעמוד 6)

רבים, מחכים למסיבה. אולם שומריהשער, אשר שמעו כבר את החזית של חנוך סמית, הודיעו לכל כי המסיבה בוטלה. הטלוויזיה הודיעה כי פלאטשרון לא עבר את אחוז החסימה.

22.00, מטה המערך

המתח במרתף גובר והולך. דני רוזוליו אומר שאפשר לחתוך את האוויר בסכין. הכל מחכים לתוצאות הדיווח של קלפיות המידגם. כשחיים יבין מדווח על התוצאות המוריות על עדיפות של המערך, פורצות צעקות של שימחה. נפילתה של המפד"ל ל-6 מנדטים גוררת גם היא מחיאות-כפיים סוערות. העובדה שמשא דיון, לפי קלפי המידגם, קיבל רק מנדט אחד, סוחטת קריאות הת-

פעלות ושימחה. מישוה מציע לדיין להתפטר, כדי לשמור על שארית כבודו העצמי. השימחה מרקיעה שחקים. חיים ברילב מבקש שקט. הוא רושם את התוצאות, ואומר שמודקם עדיין לשמוח.

ראשי המפלגה ממלאים את הספסלים: שושנה ארבליי אלמוזלינו, יוחם משל, יוסי שריד, נאה ארד ואליעזר רונן איש מפ"ם. יצחק רבין מגיע מלווה באיש מפ"ם, ויקטור שם-טוב. הוא מתקבל במחיאות-כפיים ובקריאות הידר, גם מספסלי העיתונאים. גם אבא אבן מגיע, לבוש חולצה כחולה משובצת. כולם מחכים.

22.00, מטה שינוי

מאוכזבים מהסטטיסטיקה הטלוויזיונית של חנוך סמית

— נגד כל הציפיות. אכן, אכזבה גדולה, שמקורה בירידת כוחה של שינוי.

22.00, מטה תל"ם

כל המבטים מופנים אל משה דיין. הוא מנגב את הזיעה. מתאים את מיקום הרטייה. הבוקי מצלמות גשלי חים לעברו בצורות. מנשה רז פותח ואומר כמה מילים על אוירת האכזבה השוררת במקום. הנוכחים מגיבים בחוסר הסכמה. דיין מודה: "אכן אכזבה רבה היא מנת הלקנו". לנוכחים קשה להאמין למשמע אוזנם. אולם רחל דיין מקפאיה את מבטה. מביטה בבעלה. כל הנוכחים שוקעים מהורהרים בכיסאותיהם. את מקום התיקוה תופס מפה גפש. הרצל שפיר איננו.

22.20, מטה ר"ץ

שולמית אלוני קופצת: "לא יכול להיות, יש לנו יותר מנדט אחד. אני רואה זאת לפי הסקרים של המשרד קיפיים שלנו בקלפיות." אינה מצליחה להסתיר את אכזבתה.

22.20, מטה המפד"ל

תוך דקות ספורות מתרוקן האולם. המר מתראיין בכניסה, ומוזכר שאי-אפשר להקים קואליציה ללא ה"מפד"ל. דרוקמן אינו מדבר. בצאתו החוצה מעיף בורג מבט לעבר השר אברחמיאל. המופיע על המירקע ואומר בציניות: "העיקר בקומה זקופה."

22.30, מטה ל"ע

הסקר הטלוויזיוני מותיר את חברי ל"ע המומים. "אני לא מבין" חוזר ואומר לעצמו אורי פישר, כשדמי עות בעיניו. מיספר זקנות גמלטות מהחדר בבכי. העונות והמיץ שהוצבו קודם לכן על השולחנות נותרו שם. לאיש לא היה תאבון.

22.30, מטה הליכוד

התחזית הראשונה עדיין בתוקף. השר דויד לוי אומר על כישלון הרשימות העדתיות: "מלכתחילה לא ראיתי שזאת הדרך, שהיא תשובה לדבר כלשהו. בחברה שלנו השילוב הוא הדרך. צריך להתגבר על הפירוד בעם, ולתרום, כולם, לשיפור המצב." ח"כ אהוד אולמרט: "הדבר המשמעותי מבהינה מוסרית הוא שאנחנו מובילים ברחוב היהודי, ופרס יצטרך להיות תלוי בקולות של הערבים שלו ושל רק"ח, וגם אז אין לו 60 מנדטים." משתתקים כדי לשמוע את דיין.

22.30, מטה עצמאות

סביב מכשיר-הטלוויזיה הועיר שהביא איתו מוטי הינריך, האיש מס' 2 ברשימת עצמאות, יושבים בשקט קומץ חברים. "נראה לי שהתוצאה לגבינו היא סופית." מסכם מוטי הינריך, "אבל כפי שאמרנו קודם, זהו לגבינו רק ההתחלה. אנחנו לא מוותרים. פרופסור עזרה זוהר אינו מתרגש אף הוא מן הסקר.

1.00, מטה של"י

מאיר פעיל יושב במטה של"י כשגופיה בלבד לגופו, ומבכה את גורל המדינה. "אנחנו בדרך לוואדי", הוא מתריע, "מדינת-ישראל בכיוון אחד בלבד — למטה". המטה נטוש. את מעט החברים שנשארו במקום אפשר למצוא במיטבחון הקטן, הם מכינים קפה, ודגים בכובדי ראש בעתידם.

22.50, מטה ר"ץ

כמרקחה. כל הנאמנים נשארים. מתחילים להמר על שני מנדטים. העייפות ניכרת. גם האכזבה. מחלקים סנדי וויצ'ים ושתייה חמה, ומחכים לבוקר. שולמית אלוני מביעה תרעומת על-כך שהמערך גזל קולות מהמפלגות הקטנות.

23.00, מטה הליכוד

נתן ברון, יועץ לתיקשורת של הליכוד, אומר שהתור צאות הן ניצחון אדיר לליכוד. שהעיתונות ודעת-הקהל היתה נגדו. מעולם לא היה כוח כזה למיפלגות שהרכיבו את הליכוד, הוא אומר.

23.00, מטה תל"ם

משה דיין קם ולוחץ את ידי הנוכחים. מבטו קפוא. הורביץ עוזב ראשון את המקום. הוא נפרד בלתי-צויותי ובנשיקות מהמזכירות הציניניות הניראות לפתע כל כך מוחשות. "יש לי מה לעשות מחר", הוא מצהיר, "ואני גם אמשיך לומר לעם את כל האמת."

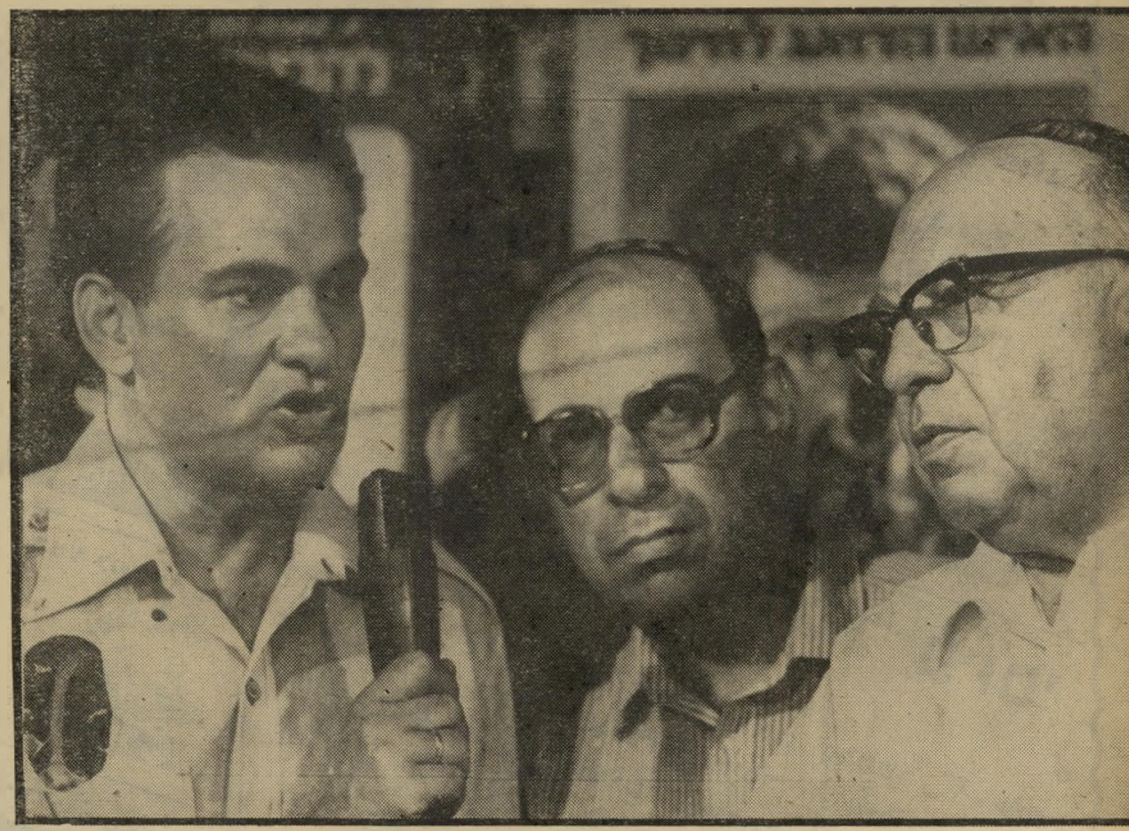
23.00, מטה המערך

פרס מגיע. מחיאות-כפיים סוערות. הוא מתחבק עם רבין, מחיאות-הכפיים הופכות קצובות. השימחה במערך מרקיעה שחקים. חיוכים רחבים, טפיחות על השכם, לחיצות ידיים. אהרלה הראל, ראש מטה הבחירות, מתיישב בין רבין לפרס. הוא מרגיש, ובצדק, אחד ממחותגי השימחה. פרס מדבר אל המיקרופון. הוא מודה לחברים שעבדו ברצינות, מעבר לשיקולים האישיים. הפעם זהו פרס אחר, שופע ביטחון, שופע חיוכים. פרס שואל בהתרגשות: "חבר'ה, אתם לא שמחים קצת?" אחר כך הוא מתחבק עם אהרלה הראל ואומר: "נו, נחכה ונראה מה יהיה. כולנו תלויים בחנוך סמית." יוסי שריד ניגש לשולחן של שלושת הגדולים ולוחץ ידיים עם פרס.

שושנה ארבליי-אלמוזלינו, מס' 2 ברשימת המערך, מגלה סימני עצבנות. למרות שכולם סביבה שופעי חיוכים, לוחצים ידיים, היא רצינית מאוד, לא מעלה חיוך על שפתיה, נוקשת בעצבנות בעט שבידה. מישוה אומר שאצלה רק התחילו הצרות. היא לא רוצה להיות יושבראש הכנסת, ולנאות ארד הובטח תיק העבודה והרווחה. ארד, בשימלה פתוחה צהובה, אומרת שהיא לא חושבת כעת על תפקיד שרת-העבודה-הרווחה. היא חושבת על זה שהמערך מנצח בבחירות. מאוחר יותר היא מדגישה שהמאבק בינה לבין ארבליי-אלמוזלינו אינו

ב'נתן והמר מדוכאים בשומעם על ירידת המפד"ל

ב'ודג וב'מאיר בהיודע שהם עדיין לשון-המאזניים